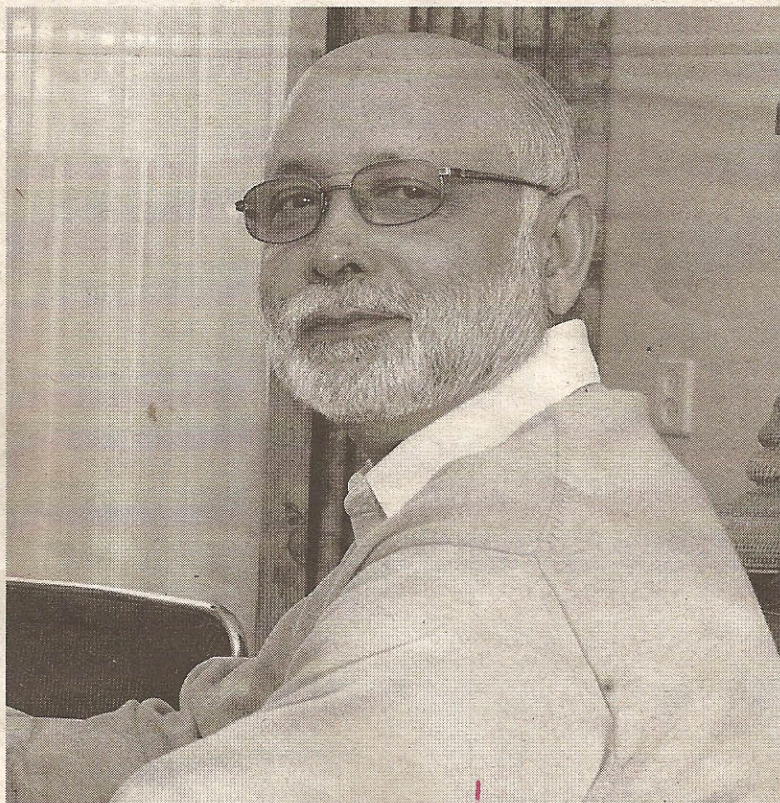

AOW in India

Berkelaar Wahid Saleh 'vecht' voor zijn landgenoten

Nestor van de Indiërs in Nederland Wahid Saleh die zich als gewone burger vastbeet in de AOW-materie, doorging en niet opgaf; met succes voor degenen die hun oude dag willen doorbrengen in India.

Berkel en Rodenrijs – Het was een kwestie van vastbijten en niet loslaten, maar ook van een lange adem van een 'gewone burger'. Indiërs die jarenlang de Nederlandse economie hadden gediend door voor dit land te werken, hadden als ze op hun oude dag terugkeerden naar India geen recht op AOW. Dat kon niet, vond de Nederlandse Indiër Wahid Saleh uit Berkel en Rodenrijs en daarom maakte hij daar werk van. En dat leverde resultaat op.

Saleh, al bekend van zijn jaren geleden uitgegeven Indiawijzer, streed zeven jaar lang in z'n eentje voor een regeling tussen Nederland en India. Met resultaat, want minister Piet Hein Donner tekende in India een overeenkomst om het Indiërs in Nederland gemakkelijker te maken om hun AOW bij definitieve terugkeer te behouden,

zo wordt ook bevestigd door een woordvoerder van het ministerie.

"Tussen 2002 en 2005 kreeg ik steeds te horen 'dat men er aan bezig was', maar in 2005 organiseerde ik een handtekeningenactie en overlegde het resultaat daarvan bij de premier van India." Iets verder terug in de tijd kijkt vertelt de Berkelaar: "In 2001 maakte de toenmalig staatssecretaris van sociale zaken en werkgelegenheid Hoogervorst de namen van de landen bekend waar op grond van de wet Bepanking Export Uitkeringen (BEU) recht op een sociale verzekeringsuitkering bestond. India zat daar niet bij. Dat hield in dat Indiërs die de beste jaren van hun leven in Nederland gewoond en gewerkt hadden en op hun oude dag wilden terugkeren naar India geen recht hadden op export van hun wel al die jaren betaalde AOW. Dat vond ik niet rechtvaardig en omdat veel Indiërs die in Nederland wonen mij als hun nestor beschouwen begon ik aan mijn – achteraf gezien – jarenlange strijd voor behoud van die AOW."

Positief

Door de regering van India werd in 2003 reeds bevestigd dat men de nodige maatregelen zou nemen met betrekking tot ondertekening van de sociale uitkeringsovereenkomst met de Nederlandse overheid. Maar het zou – met in al die jaren veel navragen, telefoneren, bezoeken brengen en vragen stellen - tot 2008 duren voor Wahid van het Ministerie van Buitenlandse Zaken het bericht kreeg dat de overeenkomst vrijwel rond was. Het voorstel was ter goedkeuring voorgelegd aan de Nederlandse regering. Uiteindelijk kon het verdrag op 22 oktober 2009 in New Delhi worden ondertekend, waarmee een einde kwam aan de zeven jaar lange strijd voor een regeling tussen Nederland en India.

"Het verdrag maakt het mogelijk dat Indiërs die na het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd naar India terug willen daar hun AOW pensioen ontvangen. Dit geldt eveneens voor Nederlanders. Een ander onderdeel van de overeenkomst is dat tijdelijke Indiase kenniswerkers in Nederland onder de sociale regels van hun land zullen blijven vallen. Daardoor verdwijnen de administratieve drempels om hier te komen werken en hoeven de Indiase werknemers geen sociale premies voor Nederland af te dragen, zoals nu nog het geval was. Naast de handreiking voor de Indiërs die al lang in Nederland wonen en terug willen, heeft Nederland er belang bij dat het met deze overeenkomst eenvoudiger wordt om buitenlandse kennis binnen te halen.

Banden

Zelf heeft Wahid geen plannen om naar zijn geboorteland terug te keren; samen met zijn echtgenote en hun kinderen blijft hij Berkel en Rodenrijs trouw. "De bezittingen van mijn inmiddels overleden ouders zijn in India verkocht. De banden blijven echter, want naast de bezoeken die ik regelmatig aan mijn geboorteland breng steun ik er tevens enkele scholen die onze hulp heel goed kunnen gebruiken."

ABS De Haan
is erkend door o.a.

Unive Verzekeringen

www.dehaanautoschadeservice.nl